

ARNHEMSCHE COURANT

Donderdag 16 Maart

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Eenvoudige huishouding van staat

De heer van Rechteren, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is 75 in de drie maanden.

trachtte op te heffen, zou soude men met een derde of de helft der voorschrevene som zeer verze komen. Wij zoudt honden en voortplanten daarvan de vrucht des schrijvers, wist Nederland niet zeer wel zou kunnen volstaan met aan de belangrijke hoven (de vijf grote mogendheden, België) charge d'affaires te zenden en bij de andere slechts consuls te hebben, bevestigend moet beantwoorden. De heer van Rechteren trekt op ieder hoofdstuk van de eigenlijke bureau uitgaven f 100. Dit kan de schrijver stellig ruimen gesteld hebben. Zoo het al niet op de helft gebracht kan worden, een derde kan ongetwijfeld besnoeid worden. Het aantal ambtenaren is buiten alle evenredigheid groot. Laat men betere bekwaamere ambtenaren kiezen, hen ruimer bezoldigen; men zal er aan eenen meer hebben den nu aan drie en vier, aan welke men weinig meer dan copieerwerk kan opdragen. Men zou aldus geld en tijd winnen. De bezuinigingen van den heer van Rechteren op buitenlandse zaken belopen een som van f 113,760; doch zouden zeer wel tot het dubbel gebracht kunnen worden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Wij zullen met den schrijver de verschillende hoofdstukken der begroting doorloopen; en de door hem voorgestelde verminderingen aanschrijven.

Het huis des konings zal, door de scheiding van Limburg, moeten verminderd worden; doch hiervan kon de schrijver moeilijk een bepaald som af trekken.

Op het tweede hoofdstuk (de hooge collegien van staat) is, zonder verandering van grondwet, een bezuiniging van f 5,190 mogelijk; door de vereeniging van de kanselarijen der riddersorden met de departementen van oorlog of binnenlandsche zaken.

Het derde hoofdstuk (buitenlandsche zaken) De schrijver wil het tractement van den minister tot dat der overige ministers terugbrengen en dus met f 5000 verminderen. De kosten van buitenlandse zendingen bedragen f 468,060, op welke hij f 100,000 korten wil. Wij gelooven, dat deze bezuiniging veel grooter zijn kan. Zoolang wij diplomaaten hebben, welke bij iedere enigzins belangrijke gelegenheid zich het werk door buitengewone gezanten uit de handen moeten zien nemen, deelt men op hunne bekwaamheid geen vertrouwen; zoolang de oederhandelingen, gelijk onlangs bij het tractaat met België, toevertrouwd worden aan menschen, in dat vak geheel vreemd en welke zich dus gedwongen zien alles aan te nemen wat anderen hen gelieven voor te schrijven; zoolang de man, welke die diplomatie leiden, er de ziel van uitmaken moet, voor niets anders gaakt is dan om de hooftstukken te regelen, en zoo te zien, dat hij de verdediging der hem toevertrouwde zaken aan anderen moest overlaten, bij welke men, om den aard der zaak, daarvan geen kennis verwachten kan, maar welke, inder beurt, zich zelve voor alles goed achten, zoolang men geneigd zijn alle uitgaven toegestaan voor dit departement af te wijzen. Doch gebeurde het eenmaal, dat men door goede keuzen onze diplomatie uit hare tegenwoordige vernedering en onachtzaamheid

Bij justitie ontstaat de bezuiniging van f 406,315; hoofdzakelijk door de afschaffing van acht of negen provinciale gerechtsbanken.

Binnenlandsche zaken. De uitgaven van dit departement worden door den schrijver met f 575,152 verminderd. Dit wordt gevonden door de uitgaven voor de gedeputeerde en provinciale staten ten laste der verschillende provincien te brengen. Opmerkelijk is het advies, hoe de graaf van Rechteren, die vroeger lid der gedeputeerde staten van Gelderland was, nu dus over een half jaar juist oordeel kon vellen, de districts-commissarissen voor een goede administratie niet noodzakelijk keert en er de afschaffing van aanraadt, of ze, bij behoud, ten laste der provincien waar zij zijn (Noord-Brabant, Gelderland, Zeeland en Limburg) brengen wil hetgeen aan het land een noodloze uitgave van f 30,257 zoude besparen. Worden de werkzaamheden van militie-commissarissen volgens zijn voorstel aan een der leden van gedeputeerde staten opgedragen, zoo kan men de kosten van f 51,295 op de helft (f 25,647) brengen.

Bij dit departement wordt nog een andere besparing aanbevolen, welke allezins de opmerkzaamheid tot zich behoort te trekken, daar wij niet gelooven, dat zich met grond tegen hare uitvoerbaarheid eenige bezwaren laten opperen. Dat is, namelijk, de ineenstelling van den waterstaat met de militaire genie; hierdoor kunnen de tractementen en reiskosten van de waterstaats-beambten, op f 138,700 geschat, nagenoeg geheel bespaard worden, hetgeen de schrijver slechts voor de helft doet.

Op de groote wegen meent hij, dat f 80,000 te bezuinigen zijn. Het is bekend, hoe veel de heer van Rechteren, als gouverneur van Overijssel, voor de verbetering der communicatie in zijne provincie gedaan heeft. Die ondervinding doet hem de klinkerwegen, welke om de tien jaren op nieuw geheel bevoerd moeten worden, afkeuren en de grindwegen aanbevelen, welke veel sterker en goedkoper zijn. Een uur gaans, zegt hij, (5,555 ellen)

De zoogenaamde middelen ter aanmoediging van kunsten en wetenschappen worden door den schrijver met regt van f 113,457, op f 56,728 gebracht. Door een vereenvoudiging van de wet op de jagt en het opdragen van het toezigt aan de marechaussee, zouden de kosten voor de houtvesterij op zijn minst met de helft en dus met f 31,690 kunnen verminderd worden.

Belangrijk zijn zekerlijk de verminderingen, welke aldus op dit hoofdstuk zouden gemaakt worden; doch hoeveel belangrijker nog zouden die worden, wanneer men, zonder den band, die het geheel bijeenhouden en harmonie onder de uiteenlopende belangen bewerken moet, de overduisende centralisatie liet varen, aan provincien en gemeenten meer eigen leven liet. De schrijver heeft dit niet alleen niet nagestaan, maar schijnt er zelfs vijandig aan, dewijl hij daarbij te veel het oog heeft op de vorige republiek, welke door den strijd der afzonderlijke belangen en gemis van centralisatie gezag te niet ging. Een algemeen gezag is ongetwijfeld noodig, doch zoo, dat het ook aan de provincien en gemeenten een eigen leven gunt en alleen tusschen beide treedt, ten einde tusschen deze onderling het evenwigt bewaard blijve en het algemeen belang geen gejaar loope.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE. Van de Turkische grenzen, 7 maart. Het bevestigt zich, dat de Porte het Oostenrijksche aanbod heeft, als bemiddelbaar tusschen haar en Rusland te willen optreden in sake van de Servische aangelegenheden. Eene stafette, welke dazer dagen door Semlia kwam, moet de officiële aanvraag daartoe hebben overgebracht. Inziden berigten uit Bucharest, van den 21sten februari, legt de nieuwe hospodar, vorst Bibesco, de

meeste bedrijvigheid en eene gestrengere rechtvaardigheid aan den dag. De jurisdictie van Busee moet reeds tot eene aanzienlijke geldboete veroordeeld zijn.

Na het sluiten der kiesvergadering verwacht men eenige veranderingen in het ministerie van Wallachijë. De voordeelen naar brieven uit Belgrado, is de bekende amnestie nog niet verleend, en moet dezelve zoodanig onbepaald zijn, als men vroeger wel meende; ook zonden er vele aanzienlijke personen van zitting gestoten zijn. Die binnen 30 dagen van de aangeboden amnestie geen gebruik maakt, zal als buitenlander worden aangemerkt.

HONGARIJE.

Neusohl, 25 febr. De van den 7den tot den 10den gehouden algemeene vergadering der standen heeft zeer belangrijke uitkomsten opgeleverd. Zie hier eene opgave van hetgeen men verlangt: 1°. wenschen de standen eene openbare behandeling van alle regtszaken en eene volkomene vrijheid van spreken te zien; ingetand; 2°. de afgevaardigden voor den landdag moeten zich bij eede verbinden, noch gedurende de zitting van den landdag, noch in de eerste drie jaren na denzelfden, een openbaar ambt van de regering aan te nemen; 3°. de landsbezwaren, die reeds voor den troon gebragt zijn, doch geene leening vonden, zullen op nieuw onderzocht worden, en moeten spoedig worden afgedaan. Hieronder behooren voornamelijk de gemengde huwelijken, en de bestraffing der priesters met 100 gulden, zoodanig als zij dezelve weigeren in te zegenen en te veltrekken; men verlangt voortaan bepaald te zien, dat de huwelijken zullen worden eene burgerlijke verhouding; 4°. er moet algemeene vrijheid van drukpers worden ingevoerd, maar hare losbandigheid binnen wettelijke grenzen beperkt; 5°. de overgang van katholieke christenen tot andere geloofsbelijdenissen moet naar vrije overtuiging en keus kunnen plaats hebben; het zes-weeksche onderrigt der proseyten verlangt men bij eene wet afgeschaft te zien; 6°. alle christelijke gezindheden in Hongarijë moeten gelijke regten en voordeelen genieten.

ZWITSERLAND.

Bern, 4 maart. Het Strafwetboek, dat tegenwoordig bij den grooten raad in beraadslaging is, draagt sporen van wezenlijke verbeteringen, en kan te gelijker tijd ten bewijze verstrekken van de vorderingen, welke de regtswetenschap in ons kanton gemaakt heeft. Het nieuwe Strafwetboek bepaalt de doodstraf alleenlijk op eigenlijken moord, op moord met voorbedachten rade; kindermoord, daarentegen, zelfs de opzettelijke, wordt niet met den dood gestraft. De straf van levenslange opsluiting is insgelijks afgeschaft, en wel voornamelijk daarom, omdat alle straffen, behalve de doodstraf, verbetering-straffen zijn moeten, en omdat, in eenen vrijen staat, het leven zonder uitzicht op vrijheid geen goed, geen genot, meer is. Het stellen onder toezigt, na doorgestane straf, is, als een gehaat middel van willekeur van den kant der politie, in het ontwerp niet opgenomen; zoo ook worden de staatkundige misdrijven niet eene mildheid behandeld, welke aantoon, dat men aan dezelve niet altijd de schuld bedelingen wil toegekend hebben. De hatelijke en daarentegen nuttelooze verplichting der burgers tot verklikken (*Angeberei*) is insgelijks uit het ontwerp weggelaten. — Aan het slot van dit berigt, uit de *Mainzer Zeitung*, leest men nog: »Men moet echter niet gelooven, dat met een nieuw wetboek over misdrijven en straffen aan de wezenlijke behoefte in de criminele wetgeving voldaan zij. Het gewigtigste en bezwaarlijkste deel dezer wetgeving blijft nog te wenschen, te weten: eene nieuwe manier van procederen, met volledige openbaarheid en mondelinge behandeling. Wanneer men er nog niet toe besloten is, aan deze dringende behoefte te voldoen, dan ware het misschien beter, de gansche hervorming van de criminele wetgeving aan een toekomstig geslacht over te laten.»

OOSTENRIJK.

Weenen, 6 maart. Z. Keiz. H. de aartshertog *Frans Karel*, broeder van Z. M. den keizer en vermoedelijke troonopvolger, is sinds eenige dagen bedlegerig aan eene rheumatische keorts, die, wel is waar, eene groote bezorgdheid veroorzaakt, doch gemotiveerde ziekte-bulletins ten gevolge had. Hoewel de ziekte geen kwaadaardig karakter heeft aangeneomen, brengt de lijder onrustige nachten door en is zeer zwak, terwijl de ziekte-teekenen geenszins verminderen.

HANNOVER.

Hannover, 7 maart. Het ontslag uit de gevangenis, hetwelk door zijn verzoek, aan dr. *Platz*, eene *Prussische* — verleend is, waarvan men zegt dat dalkertijd aangezegd was, en dat het konings was, dat hij in de *Prussische* vestigen was. Nog eenige dagen is dr. *Matthias* Hamburg, zijn geboorteplaats, afgeleid, hetwelk hij toch *Prussische* was te doen, onder hier toe het bevel te behoeven. In augustus zou de straf van dr. *Platz* geëindigd zijn.

In het tuchthuis te Celle bevinden zich nu van de Göttingers nog dr. *Seidensticker*, die tot levenslange, en de kanzelarij-procureur *Laubinger*, die tot vijftien-jarige gevangenis veroordeeld is. In het donkere leven van deze beiden is nog geen sprake van hoop op kwijtschelding te bespeuren, en beiden verdienen ze voorwaar niet minder dan hunne lotgenooten. Daarom mag men toch niet wanhopen aan 's konings gezindheid om ook voor hen die hun lijden nu reeds sedert een 10-tal jaren verduren, eindelijk de deuren van den kerker open te zetten. Over het lot van dr. *Brauns*, die zijne schijfjarige gevangenisstraf te Hildesheim ondergaat, en insgelijks in augustus 1841 op vrije voeten komen moet, is nog niets met zekerheid bekend.

FRANKRIJK.

Parijs, 23 maart. De officiële dagbladen maken een rapport bekend van den opperbevelhebber *Bugeaud* van den 23sten februari, waarbij den directeur van het departement van oorlog kennis wordt gegeven, dat de laatste sporen van den opstand in de Algerijnse kolonie geheel verdwenen zijn, door de volkomene onderwerping van den stam *Beni-Menasser*, welke zich bij de laatste oproerige bewegingen, gelijk bekend is, voornamelijk vijandig jegens Frankrijk heeft betoond.

Uit dat rapport schijnt te blijken, dat de Kabijlen, in den onmiddellijken omtrek van Constantine gelegerd, zich, terwijl *Abd-el-Kader* de Fransche troepen bij Cherchell en Tenez bestoekte, mede niet stil hebben gehouden. Volgens berigten van den generaal *Baragony d'Hilliers*, welke in Constantine het bevel voert, had hij de Kabijlen genoodzaakt tot het zenden van gijzelaars, en had hij op dezelve 3000 stuks kornvee buit gemaakt.

Parijs, 22 maart. Uit Bombay heeft men eene reeks van bladen, loopende tot 3 februari. In dezelve vindt men eene proclamatie, bij welke door den Engelschen handels-gevolmagtigde aangekondigd wordt, dat geen Britsch koopvaardij-schip in eene der havens, die, ten gevolge van het verdrag opengesteld zullen worden, zal mogen binnenloopen, voor dat het tarief van regten vastgesteld en de consulaire agenten benoemd zullen wezen. De haven van Canton is van deze bepaling uitgezonderd, ook de havens van *Chusan* en *Amoy* blijven opengesteld voor al de schepen, die dezelve aouden willen bezoeken.

De slotsom der te Nanking tusschen de Engelsche en de Chinesehe gevolmagtigden getroffen overeenkomsten, is als volgt:

1°. Het Chinesehe gouvernement stelt zich borg voor de rigtige afbetaling van de twee miljoen dollars, welke de Hongsche kooplieden aan Engelsche onderdanen verschuldigd zijn; maar voor het vervolg zullen de Hongen alleen aansprakelijk voor hunne schulden wezen; en de Mandarijnen slechts hun officieel ministerie verleenen.

2°. Slechts koopvaardij-schepen zullen de vijf havens mogen aandoen; geen oorlogschepen zullen dezelve mogen bezoeken.

3°. De Engelschen bewilligen in het herstel van al de vestingen.

4°. Ofschoon de vrede afgekondigd is, zou het niet onmogelijk zijn, dat niet al de steden van het rijk hiervan onderrigt waren; en moog het alzo gebuuren dat de overheden dezer steden de Engelschen last aandeden, zoo zal dit geene aanleiding tot enig gevecht moeten geven, wijt zich alles bij het afkondigen van het verdrag zal schikken.

5°. Zoodra de voor dit jaar gestelde termijn der schatting uitbetaald zal wezen, zullen de Engelsche oorlogschepen de lange rivier verlaten en naar hun land terugkeeren.

6°. De Engelsche gevolmagtigde belooft, iederen Engelschen officier, die zich veroorloven zou, schattingen op de Chinesehe scheepvaart te heffen, dadelijk in arrest te zullen doen nemen.

7°. Bij alle handelsgeschillen, die in de vijf havens tusschen Chinezen en Engelschen zouden kunnen ont-

staan, zullen de Chinezen onderworpen zijn aan de rechtsgebied der plaatselijke Chinesehe overheden; de Engelschen aan de Britsche overheden.

8°. De Engelschen beloven alle Chinesehe misdadigers die zich onder hunne bescherming mogten stellen, zoodra dezelve opgevorderd worden, te zullen uitleveren.

Overigens heeft sir *Henri Pottinger* een proclamaatie aan de Engelsche onderdanen in China gericht om hun kenbaar te maken, dat hij van den keizer van China geëischt heeft, dat de Chinezen, die zich in 1841 en 1842 op het eiland Formosa schuldig gemaakt hebben aan het vermoorden der schipbreuk geleden hebbende ekwipaadjens van de *Nerbudda* en de *Anna*, uit hunne posten onzet, strengelijk gestraft en hunne goederen verbeurd verklaard zouden worden, om tot schadevergoeding aan de nagelaten betrekkingen der vermoorden te strekken; en dat deze eis eisch vergezeld was gegaan van de bijvoeging, dat, zoo de keizer onverhoopt mogt weigeren aan deze vorderingen te voldoen, zulks wellicht aanleiding tot nieuwe vijandelijkheden zou geven; maar dat hij alle hoop had, dat de keizer zich niet weigerachtig zou betoonen.

BELGIE.

Brussel, 22 maart. Morgen zullen de beraadslagingen over de wet op de misbruiken bij de verkiezingen aanvangen. Men verwacht bij die gelegenheid levige discussiën, en de anti-liberale dagbladen verkennen zich bij voorraad over de verdeeldheid, welke te dien aanzien onder de hoofden der liberale oppositie schijnt te bestaan.

De ondernomene kolonisatie van Guatemala houdt de openbare aandacht bezig. Zoo vele lieden verlangen alsnu derwaarts te worden overgevoerd, dat het bewind genoodzaakt is geworden, een tweede vaartuig tot transport derzelve aan te wijzen, daar het eerste vaartuig reeds geheel opgevuld is met goederen en passagiers.

De heer *Caumartin*, welke, gelijk bekend is, den heer *Sirey*, ten huize van de zangeres *Heinesfetter* onlangs in drift heeft doodgestoken, is dezer dagen uit Parijs alhier aangekomen, en heeft zich in verzekering bewaard doen stellen, om ter zake voormeld, voor het hof van assises teregt te staan. Hij bewoont op het oogenblik de vertrekken in de gevangenis *Petit-Carmes*, welke vroege door den graaf van *Meere* zijn betrokken geweest. De heer *Caumartin* heeft die vertrekken voor zijne rekening doen inrichten en van het noodige huisraad voorzien.

Westerlandsche berichten.

Amsterdam, 24 maart. Bij Zc. Ms. besluit van den 12den dezer, op voordragt van Z. Exc. den minister van koloniën genomen, is bepaald:

Art. 1. Dat, als een spoorslag voor de belanghebbenden in de kolonie Suriname, tot het invoeren van gewenschte verbeteringen in de suikerbereiding, van gouvrenements-wege aldaar zal opgericht en in werking gebragt worden een toestel, ingerigt volgens de laatste uitgevondene en elders reeds met vrucht aangewende verbeteringen; een en ander op den voet als door den minister voornoemd in zijn rapport is aangewezen.

Art. 2. Dat die oprigting zal plaats hebben op de aan de Westindische bank toebehoorende plantage *Catharina Sophia*.

Wij vermenen de aandacht van onze lezers bijzonder op boven gemeld besluit te moeten vestigen. De toestellen, welke alsnu op de plantage *Catharina Sophia* zullen worden aangewend, en zonder twiifel zullen bijdragen tot de vermeerdering en verbetering van de suiker-productie aldaar, zijn die van de heren *Ch. Derome* en *Cail*, alhier te lande geëxponeerd en bij belanghebbenden reeds voordeelig bekend; terwijl de uitkomsten, door dese toestellen in andere kolonien verkregen, ernstiglijk pleiten voor de noodzakelijkheid, welke er bestaat, dat dezelve ook in de kolonie Suriname op de suikerbereiding worden toegepast. Wij aarzelen niet, om allezins lof toe te kennen aan den minister, die in het belang en ter ontwikkeling van eene in die volkplanting zoo aanzienlijke cultuur aan Z. M. den koning voornamelijk bestuiter teekening heeft aangeboden. Ieder, die deel neemt in middelen, welke kunnen strekken tot openbaring van de ongunstige omstandigheden, waarin de kolonie Suriname verkeert, zal teregt dezen spoorslag toejuichen.

Heden ontvangen dagbladen van de *Konink* Goede Hoop, tot 9 december, verklaren het

spread gerucht, wegens een besluit der Boeren, om wederom de wapenen tegen de Engelsche troepen en Kaffers op te vatten, voor onwaarheid en laster, en zeggen, dat, van den dag af, op welken kolonel Cloete Port-Natal verlaten heeft, alles in rust en vrede was gebleven, terwijl de Boeren vast besloten hadden, niet meer tegen de Engelschen te wapenen.

20 Gravenhage, 14 maart. Bij het eerste onderzoek, hetwelk in de afdelingen van de Tweede Kamer heeft plaats gehad, ten aanzien van het ontwerp van wijziging van de personele belasting, heeft de groote meerderheid der leden verklaard niet te kunnen goedkeuren, dat de regering zich bij de tegenwoordige voordragt bepaald heeft tot eene partiële wijziging van de bestaande wetten op het personeel, in plaats van te besluiten tot eene geheele herziening dier in alle opzichten gebrekkige wetgeving. Men had gewenscht, dat de regering zich door de mislukte poging van den jare 1840, om een geheel nieuw stelsel van personele belasting bij de Kamer-ingang te doen aannemen, niet zou hebben laten afschrikken van het tijds schier door alle leden aangeprezen doel, om de grondslagen der bestaande wet, over gebreken te verbeteren, de toepassing daarvan gemakkelijker te maken en eene meer gelijkmatige werking der belasting te bevorderen. Hieraan is beantwoordt, naar het gevoelen van de meeste leden, de voorgedragene wet niet genoegzaam; dezelve is stukken tot wijziging van enkele bepalingen, en soms tot verbetering van het geheel. Eenige vrijstellingen, door verhoogingen ruimschoots opgewogen, maken den hoofd-inhoud van de voordragt uit, waaraan men te vergeefs naar eene enkele belangrijke wijziging heeft gezocht tot opheffing van een der gewigtigste bezwaren tegen de bestaande wet, op welke de Kamer reeds meermalen de aandacht der regering vestigd heeft, en welke men gewenscht had, dat de aanbidding eener nieuwe wet omtrent deze materie, in opzettelijke overweging genomen mochten zijn. Zoo hadden, onder anderen, de meesten gewenscht, dat de regering gehoor mocht hebben gegeven aan de zoo dikwijls en te regt geuite klachten, wegens het vermogen, bij de bestaande wet aan de administratie toegekend, om, in sommige gevallen, zelfs de belastingplichtigen voor een zoogenaamd aanvullingsrecht te welmeen en aan te slaan; eene bevoegdheid, die door velen geacht wordt van zulk eenen bedenkelijken aard te zijn, dat zij uit dien hoofde alleen een noodzakelijk zouden oordeelen, om het doen ophouden van dat vermogen niet gedacht mocht kunnen worden.

Men heeft in die voordragt ook bezwaar gevonden, uit hoofde dezelve ten gevolge zal hebben, dat bij de twee reeds bestaande wetten omtrent de personele belasting, wederom eene derde gevoegd zal worden, waardoor het voor de belastingsschuldigen inderdaad eene zeer moeilijke zaak zoude wezen, om zich, ten aanzien van hunne verplichtingen, de noodige kennis te verschaffen. Men verlangde derhalve, dat de wet van 29 december 1835, waarvan bij het onderhavig ontwerp de gedeeltelijke intrekking wordt voorgedragt, daarbij geheel worde ingetrokken, met overbrenging, zoo veel nodig, in de nieuwe wet van de bepalingen der vroegere, welke men zou meenen te moeten behouden. Men verlangde voorts, dat, wanneer eenmaal de thans voorgedragene wet uitgevaardigd zal zijn, alsdan van regeringswege worde zorg gedragen voor de uitgave van den samengetrokken tekst der beide wetten.

De leden hebben algemeen verklaard, zich zeer wel te kunnen vereenigen met het denkbeeld, hetwelk de regering bij de onderhavige voordragt heeft geleid, om, ten aanzien, het drukkende van de belasting voor de minvermogenenden te verlichten, en om, ter vergoeding van de verliezen, welke de schatkist daardoor zou komen te lijden, de belasting van de meergegoeden eenigermate te verhoogen. Doch terwijl allen betuigen het doel in dezen afzichten te kunnen beaamen, hebben de meesten nogtans de meening te kennen gegeven, dat de voorgestelde bepalingen niet voldoende zullen worden bevonden, om dat doel te bereiken. Immers heeft men zich niet kunnen verbeelden, dat de thans voorgedragene wijzigingen in de vrijstellingen eenigen merkbaaren invloed zullen oefenen uitoefenen tot ontheffing van de lagere volksklasse, daar het integendeel is voorgekomen, dat die vrijstellingen alleen ten behoeve van de zoodanigen strekken, die, als zijnde buiten het bereik der belasting, ook geene ontheffing behoeven. Volgens sommige leden ware beter aan het oogmerk voldaan te worden, indien men nevens de huurwaarde, als

maatstaf tot beoordeeling van het vermogen der ingezetenen, tevens in aanmerking had gebragt het aantal kinderen, waaruit het huisgezin des minvermogenenden belastingsschuldige is zamengesteld, en van hetwelk het minder of meerder bezwaar der belasting grootendeels afhangt.

Daarentegen is het voorgekomen, dat de verhoogingen, welke bij het ontwerp worden voorgesteld, van veel beduidender aard zijn te achten dan de ontheffingen, en hebben sommige leden uit dien hoofde in het ontwerp de strekking meenen te ontdekken, om het bedrag der belasting tot stijving van de schatkist eenigzins op te voeren. Hierin werd door de meerderheid, uit aanmerking van de omstandigheden, waarin 's lands financiën verkeeren, geen overwigtig bezwaar gevonden; doch verlangde men, alvorens tot zoodanige opvoering te kunnen toetreden, bekend te worden gemaakt met de wezenlijke behoeften der schatkist en met de uitkomsten, welke men van de onderhavige wet verwacht.

Ten aanzien van het eerste artikel, was men genoegzaam eenstemmig van gevoelen, dat de uitbreiding der vrijstelling, welke in dit artikel ten behoeve van de minvermogenenden is voorgedragt, als onbeduidend en weinig afdoende te beschouwen is. Ten zij men het oogmerk hebbe gehad, om geheel onvermogenenden te ontlasten, is het niet ligt te begrijpen, hoe men van de bepaling in dit artikel eenige wezenlijke verigting van den druk der belasting zou kunnen verwachten. Immers meent men als bewezen te kunnen aannemen, dat de huizen ten platte lande van f 18 huurwaarde en daar beneden, in den regel, door volstrekt behoeftige huisgezinnen worden bewoond, die van zelve vrijdom zouden genieten, omdat de belasting niet op hen zou kunnen verhaald worden. Men heeft zelfs beweerd, dat in eene geheele provincie niet een enkel huisgezin ten platten lande te vinden zou zijn, hetwelk van de voorgedragene ontheffingen genot zoude hebben. Hoe dit zij, algemeen is de wensch geuit, dat de volgreeds der huurwaarden, waarbij de vrijdom zal ophouden, eenigzins opgeschoven worde, en is het gebleken, dat de meerderheid die opschuiving van f 18 zou wenschen te zien uitgestrekt tot f 25, te dien effekte, dat vrijdom wierd toegekend tot de huurwaarde van f 25 in gemeenten ten platten lande en andere, beneden eene bevolking van 3000 zielen, van f 30 in gemeenten van 3000 tot beneden de 5000 zielen, en zoo verder. Om dezelfde redenen wordt door de meerderheid verlangd, dat ook in de overige tarieven eene evenredige opschuiving plaats hebbe.

Algemeen heeft het de aandacht getrokken, dat in de bepalingen van dit artikel het kennelijk oogmerk doorstraalt, om de grootere steden te begunstigen. Hieraan, ten minste, heeft men het opvallend verschil in de graduatie der laatste klasse, hetwelk anders onverklaarbaar voorkomt, toegeschreven. Gaarne erkent men, dat de hoogere huurwaarde der woningen in bevolkte steden eene matige uitbreiding der vrijdommen volkomen regtvaardigt; doch zou men verlangd hebben, dat tegen de vrij aanmerkelijke uitbreiding, welke thans voorgedragt wordt, tevens eene evenredige uitbreiding ten behoeve van de kleinere steden en de gemeenten ten platten lande ware overgesteld geworden.

De bepaling, aan het slot van dit artikel voorkomende, dat een dorp, met eene stad tot éene gemeente vereenigd, als eene gemeente op zich zelve zal worden beschouwd, is door onderscheidene leden afgekeurd. Zij meenden, dat, vermits de ingezetenen van zoodanige dorpen dezelfde lasten moeten dragen als de stedelingen, er geene genoegzame redenen waren, om aan de laatsten het voordeel eener hoogere classificatie toe te kennen, en hetzelfde aan de eersten te ontzeggen. In allen gevalle wenschte men te vernemen, op welke gronden het voorstel tot zulk eene bezwarende uitzondering voor de buiten-gemeenten steunt.

Bij de behandeling van artikel 2 is het denkbeeld geopperd, dat de vrijstelling in dezen bedoeld in het belang van den handel, ook zou behooren te worden uitgestrekt tot bergplaatsen van koopmansgoederen. Men verlangde, dat de regering de motieven doe kennen, waarom de verlangde vrijstelling, welke ook reeds vroeger in aanmerking gebragt is, niet door haar toegestaan is kunnen worden?

Ten opzichte van artikel 6 heeft men niet wel kunnen vereenigen met de voordragt, om de bij deze wet bedoelde jagers, welke tijdelijk in dienst worden gehouden, als gebroodde dienaars tot den vijfden grondslag te brengen, zoo oordeelde men nogtans, dat zij,

als eene bijzondere klasse van bedienden daarstellende, ook niet gerekend moeten worden tot het getal der overige dienstdoden te behooren, en dat mitsdien voor hen slechts eene enkelvoudige belasting behoort gevorderd te worden. Men vraagt, of het de bedoeling zij, dat geene belasting betaald zal worden wegens jagers, in dienst van houtvesters? Zoo ja, verlangt men te vernemen, hoe zoodanige vrijstelling met de bepalingen der wet, welke daarvan zwijgt, door de regering overeen te brengen zij?

Algemeen heeft men het verlangen te kennen gegeven, dat in artikel 7 duidelijk beschreven worde, wie bij de wet voor tuinlieden en tuinknechts gehouden worden. Zoo als de redactie thans luidt, leest men, dat ook arbeiders en dagwerkers, op buitenplaatsen en in tuinen wonende, in de belasting zouden kunnen vallen, hetgeen men in geen geval zou kunnen goedkeuren.

De nieuwe § 6 van dit artikel zou men wenschen in dien zin verduidelijkt te zien, dat huisbewaarders en huisbewaarsters, uit hoofde van de tijdelijke en afwisselende aanwezigheid van een of meer leden des gezins, niet met gewone dienstdoden der eerste klasse gelijkgesteld zullen worden, indien slechts het gezin zelf duurzaam afwezig zij.

Door de groote meerderheid is de wensch geuit, dat bij het tegenwoordig ontwerp aan de ontheffing, bij litt. e van artikel 19 der wet van 1833, wegens dienstmeisjes toegestaan, eenige andere uitbreiding moge gegeven worden. Men heeft verklaard in het belang van de zedelijkheid op zoodanige uitbreiding grooten prijs te stellen. De meerderheid was van oordeel, dat de ontheffing in dier voege zou behooren uitgebreid te worden, dat, wegens dienstmeisjes, tusschen 15 en 18 jaren oud, de belasting slechts voor een gedeelte verschuldigd zij, en zulks met dien verstande, dat de aanslag wegens de overige dienstdoden niet worde verhoogd.

Betrekkelijk artikel 9 is door sommige leden de wensch te kennen gegeven, dat uit de bepaling van § 3, soms aanleiding zou kunnen genomen worden, om belasting te vorderen wegens zoodanige werklieden en arbeiders, als de landbouwers in den zomer, gedurende den oogsttijd, buitengewoon in hunne dienst plegen te nemen, en welke bij die gelegenheden niet zelden met bemoeijingen, de staldienst betreffende, worden belast. Men verlangt van de regering opheldering te ontvangen, in hoeverre die vrees als gegrond te beschouwen zij.

De voorgestelde wijziging van littera k van artikel 19 der wet van 1833, is aan de meeste leden voorgekomen niet voldoende te zijn. De meerderheid heeft zich verklaard ten gunste van de uitbreiding der bepaling in dien zin, dat in de daar bedoelde, uit meer dan 4 minderjarige kinderen bestaande huisgezinnen, wegens iedere van twee dienstdoden, slechts de enkelvoudige belasting verschuldigd zal zijn.

De meerderheid heeft ten sterkste aangedrongen, dat de regering mogt besluiten, om de geheele bepaling, vervat in artikel 12, te doen wegvallen, terwijl eenigen zelfs hunne stem over het ontwerp, daarvan afhankelijk hebben gesteld. De meerderheid heeft tevens aangedrongen, dat de bepaling, sub litt. c, in dien zin worde gewijzigd, dat de aldaar gegevene omschrijving nimmer aanleiding kunne geven, om de boerenwagens onder de ten deze bedoelde rijtuigen te betrekken.

Eindelijk heeft de groote meerderheid zich stellig verklaard tegen de oprigting van een fonds voor kwade posten. Indien men al bij het aanwezen van zoodanig fonds geene genoegzame redenen zou meenen te kunnen vinden, om bij de regering op de opheffing daarvan aan te dringen, oordeelt men nogtans geene vrijheid te hebben, om mede te werken tot daarstelling van een nieuw fonds van den hier bedoelden aard, waarvan men de nuttigheid niet genoegzaam begrijpt en hetwelk men tot dus ver dan ook zeer val schijnt te hebben kunnen ontberen.

Men verwacht weldra de antwoorden der regering, ten aanzien van dit ontwerp van wet.

Leeuwarden, 11 maart. Met genoegen verneemt men, dat de stad Bolsward, die tot heden niet deelde in de voorregten van de verbeterde communicatie, in dit gewest, volgens een gemaakt plan, eerslang ook door eenen Mac-Adam-weg van daar tot Sneek met de straatwegen in dit gewest verbonden zal worden; terwijl er terans hoop bestaat, dat die weg in de toekomst verlangd zal worden van Bolsward naar Harlingen. Van groot belang is dit voor deze stad, die bijna geheel door in den winter onbruikbare kleiwegen

is ingesloten, en wier handelsbetrekkingen behoefte hebben aan betere communicatiën. Ten behoeve van den handel op Groningen is dezer dagen aanvraag gedaan tot het in werking brengen van een geregeld beurtveer tusschen Bolsward en Groningen, waarvan de spoedige toestemming en invoering door velen zeer wordt gewenscht.

Ingezonden stukken.

Burgerlijke stand.

Belangrijk is de dezer dagen bij den Hoogen Raad besliste vraag: of het den ambtenaar van den burgerlijken stand al dan niet veroorloofd is eene geboorte-acte in de registers in te schrijven, waarvan de aangifte na den termijn, bij artikel 29 van het Burgerlijk Wetboek bepaald, gedaan wordt.

Belangrijk, omdat daardoor een einde gemaakt is aan eene onzekere wetsbepaling; en het zal wel aan geen twijfel onderhevig zijn, of de uitspraak van den Raad zal aan iederen ambtenaar van den burgerlijken stand medegedeeld worden, opdat deze voor de toekomst tegen een onzeker handelen gewaarborgd zij.

Wie zal intusschen ontkennen, dat het niet te bejamen is, dat eene wetsbepaling, waaraan zoo veel gewicht gehecht wordt, zoo weinig duidelijk in zich bevat, dat de met de uitvoering der wet belaste ambtenaar zich aan vervolging blootgesteld ziet, alleenlijk ten gevolge van onduidelijkheid in de wet zelf; getuige de uitspraak der arrondissement-regtbank te Nijmegen en het arrest van den Hoogen Raad in dezen. De eerste toch verklaart de inschrijving geene bij de wet strafbare daad, en ontslaat den betrokken ambtenaar van den burgerlijken stand van alle regtsvordering, — terwijl de laatste verklaart, dat, met dit te doen, wel degelijk de wet wordt overtreden.

Het zijn deze verschillende uitspraken, welke ons leeren, dat de wet genoegzame duidelijkheid in zich bevatten moet, en dat, wat zij beveelt, ook door haar moet kunnen uitgevoerd worden; zoodat de met de uitvoering belaste ambtenaar zich niet genoodzaakt ziet, geturig de vraag te doen hoe hij het een of ander gedeelte der wet verstaan of toepassen moet, — tot het doen van welke vraag hem in vele gevallen, waar een dadelijk handelen onvermijdbaar is, de tijd niet gegund is het antwoord te wachten.

Wij willen niet vragen of onze wetten die duidelijkheid in zich bevatten; wie zoude daaraan durven twifelen? Hij toch, die dezen twijfel durfde opperen, zoude immers bij iederen met hare uitvoering belaste ambtenaar tegenspraak moeten lijden. — Dan ten opzichte van het Burgerlijk Wetboek behoorde het toch waar te wezen, dat hetzelfde geene voorschriften inhield waarvan de uitvoering, zoo al niet ondoenlijk, dan toch aan groote moeilijkheden onderhevig is.

Welk ambtenaar van den burgerlijken stand, onverschillig van eene onzer aanzienlijkste steden of van eene min bevolkte plattelandsgemeente, heeft niet somtijds moeilijkheid ontmoet in de opmaking der acten, welke de voltrekking van eenig huwelijk voorafgaan!

Het 126ste artikel des Burgerlijken Wetboeks bepaalt welke stukken, alvorens tot de voltrekking des huwelijks over te gaan, den ambtenaar van den burgerlijken stand zich zal doen ter hand stellen.

Hieruit volgt dus, dat niemand gehouden is, dien ambtenaar, die stukken ter hand te stellen dan op het oogenblik vóór de voltrekking van het huwelijk.

De ambtenaar van den burgerlijken stand heeft geen recht die stukken vroeger te vorderen; alleenlijk weigert hij de inschrijving ten huwelijk, zoolang de belanghebbende niet zal hebben overgelegd het bewijs van voldoening aan de verplichtingen, welke ten aanzien der nationale militee op denzelfden mogten berust hebben, en doet dat op grond van art. 197 der wet der 8 januari 1817.

De renseignementen, nu gevorderd tot opmaking der acte van huwelijks-aangifte, waarvan gesproken wordt bij artikel 40 en 106 van het Burgerlijk Wetboek, kan de ambtenaar van den burgerlijken stand aan partij vragen; — maar wie stelt hem, bij gemis der tot de voltrekking des huwelijks gevorderd wordende bewijzen van geboorte en overlijden, in staat, te voldoen aan hetgeen voorgeschreven is bij artikel 107 van het zelfde Wetboek? en hoe zal hij de acte, bij dat artikel voorgeschreven, opmaken, welke, boven en behalve den inhoud der acte van huwelijks-aangifte, nog moet inhouden, of partijen zijn jongman of jongedochter, en in dien dezelve vroeger getrouwd zijn geweest, de namen van hunne vorige echtgenooten; voorts de de namen, het beroep en de woonplaats der weder-

zijdsche ouders, en dat, zoo als gezegd, bij gemis van alle daartoe betrekkelijke stukken.

Men kan, om zulks te weten, aan partij vragen; doch weigert deze die ophelderingen mede te deelen, — de ambtenaar van den burgerlijken stand vermag het doen der huwelijks-afkondigingen niet weigeren; en gesteld zelfs, dat hij, bij monde, die opgave verkrijgt, waar is dan de waarborg voor hare juistheid? — Hoe groot is niet het getal derzulken, die naanwlijks hunnen doopnaam weten, die de namen der ouders slechts gebrekkig weten uit te spreken, en die huuer grootouders veelal niet kennen!

En wat is nu het gevolg, wanneer, bij aanvankelijk mondelijke opgave, later uit de geboorte- of overlijdens-acten blijkt, dat eene foutieve naamspelling heeft plaats gegrepen; dat voornamen, meerder of anders zijn dan opgegeven is? — In de opgemaakte acten van huwelijks-aangifte en afkondiging vermag geene verandering gemaakt te worden — al zijn zij niet eenstemmig aan de huwelijks-acte, noch, met het vroeger overgelegd bewijs van voldoening aan de nationale militee. — 's Konings besluit van 29 maart 1839, no. 85, ter wegneming der zwarigheden, welke de belanghebbenden, die zich ten huwelijk aangeven, ondervonden bij bestaand verschil in de aanduiding des persoons tusschen de hen betreffende extracten uit de registers van den burgerlijken stand en de certificaten van voldoening aan de nationale militee, kan ten opzichte van dat certificaat niet meer ingeroepen worden; want op het eenmaal afgegevene certificaat heeft de huwelijks-aanteekening bereids plaats gehad, en de ambtenaar van den burgerlijken stand wordt, op zijn best genomen, buiten zijne schuld aan de onaangenaamste aanmerkingen van den officier der regtbank prijs gegeven, of door het publiek ministerie wegens verzuim vervolgd; en dat alles ten gevolge van diezelfde wet, welke hem buiten de gelegenheid gesteld heeft zulks te verhoeden.

De wet zelf had hierin kunnen en moeten voorzien. Het werk van den burgerlijken stand heeft bovendien in zich zelve onaangenaams genoeg.

Staat niet de ambtenaar van den burgerlijken stand bloot aan dikwerf kleingeestige aanmerkingen van hem, aan wien, volgens artikel 28 van het burgerlijke wetboek, het onderzoek is opgedragen van de aan de regtbank jaarlijks overgubragte registers? — Getuigen daarvan de extracten, welke nopens dat onderzoek aan ieder dier ambtenaren worden ingezonden. Daarin toch vindt men, als aanmerkingen op het werk, wat niet overeenkomstig het begrip van den officier der regtbank gesteld is, in plaats van nopens zulk een gewichtig werk goede uitvoerbare en eenvoudige voorschriften te geven.

Mogten daartoe deze opmerkingen alnog aanleiding geven!

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, gezien het *Provinciaalblad* no. 29 van dit jaar, maken bij deze aan allen en een iegelijk, die daarbij belang hebben, bekend, dat de tweede zitting van den militee-raad alhier zal plaats hebben op maandag den 27sten van deze maand, des voormiddags ten 10 ure, in de zaal van den militee-raad;

Met informatie, dat, welke reden tot het bekomen van vrijstelling de letelingen ook mogen hebben, dezelve, bij hante non-comparatie voor den militee raad, worden gehouden voor vervallen, en zij voor de dienst worden gesigneerd.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem, 7 maart 1843.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen, naar aanleiding van een besluit van den heer staatsraad-gouverneur dezer provincie, van 8 maart ll. no. 1273, (*Provinciaal Blad* no. 34) ten kennis van een iegelijk, zulks aangaande, het tweede artikel van Z. M. besluit, van den 25sten februari 1843 no. 8, luidende als volgt:

Het derde artikel van het koninklijk besluit van 12 oktober 1825, no. 175 in te trekken en buiten werking te stellen; met last, dat allen, die, na het uitvaardigen van ons tegenwoordig besluit, bedelende gevonden worden, volgens de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering, vervolgd en teregt zullen gesteld worden.

Dienende verder tot informatie, dat, te rekenen van den 21sten dezer maand, in de kolonie Ommerschans alleghelijk zullen worden opgenomen degenen, die zich geheel vrijwillig daartoe hebben aangegeven, of ter zake van bedelarij door den regter zijn veroordeeld geweest; en dat mitsdien aan diegenen, welke op bedelarij mogten betrapt worden, niet meer de gelegenheid zal gelaten worden, om, zon-

der regterlijke veroordeeling, hante onverwilde openden naar het bedelaars-gesticht te vragen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem den 10den maart 1843.

Advertentiën.

Aanbestelling.

De DIJKSTOEL van *Overbetuwe* is voornemens, op Vrijdag den 21sten Maart 1843, des voormiddags ten 4 ure, in het *Ambtshuis*, te *Elst*, in het openbaar, aan den minstaannemende, aan te besteden, *Het BLEESLAAGS-GEWIJZE* verwerken van 13,000 BOSSEN RIJSHOUT aan de Koeweide te Elden, met bijlevering van 3000 BOSSEN RIJSHOUT.

De voorwaarden en het bestek zullen drie dagen vóór de besteding, aan de *Koeweide te Elden*; in de *Koets te Panterden*; bij *HOLTERS*, te *Lent*; in het *Ambtshuis te Elst* en ten Kantore van den Secretaris van *Overbetuwe te Nijmegen*, ter inzage van belanghebbenden liggen; zullende, in den voormiddag van den dag der aanbesteding, de aanwijzing loco door den Dijkmeester worden gedaan.

+++ Men is voornemens, in publieke veiling te doen verkoopen, op termijn van drie maanden, te beginnen den 21sten Maart 1843 des morgens ten 10 ure:

1°. Eene zeer aanzienlijke partij **EIKEN HOUTSWAREN** als:
A. Beslagen BALKEN, KLOSSEN, HOEDEN en PALEN.

B. Gezaagde PLATEN, ter breedte van 45 tot 75 Duim, ter dikte van 8 tot 18 Duim; alsmede FLANKEN, RIBBEN en SPAAKHOUT.

2°. IJPEN- en BEUKEN- zoo rond als bezaagd HOUT, WAGENSCHOT, enz.

3°. BRANDHOUT.

4°. DENNEN MASTEN, liggende grootendeels in perceelen uitgebakend onder langs aan den Rijn, in *Arnhem*, en in *Pakhuizen*; en wijderzinnig in de Vaart bij *Utrecht*.

5°. Zeven en zestig stuks EIKEN BALKEN en lange ZAAGROEDEN, en negen DENNEN MASTEN in de Vaart bij *Utrecht*.

6°. Een partijje van 5 stuks EIKEN BALKEN eenig bezaagd HOUT te *Rotterdam*.

7°. Eenige EIKEN ROEDEN en DENNEN MASTEN te *Amsterdam*.

8°. Eenige perceelen BEUKEN en IJPEN-BOOMEN, staande bij den *Velper Straatweg*, 1ste Tolhuis.

9°. MALLEJAN, LANGWAGEN, LANGE EIKEN STORTKAR, HANDWAGENS, een sterke BURRIE- AAK met het benodigde, KAAPSTANDER met Blokken, Ketting en Tonwerk; voorts, onderscheiden TUIGWERK, DOMMERRACHTEN, waaraan onder van de zwaarste soort, eene SCHAALE met GELWIGTEN, en wat verder aan GEREDSCHAP zal worden opgebragt; voorts een partij TRAAAN-FUSTEN.

10°. Eene nieuwe zeer gemakkelijke, net bewerkte BAROUCLETTE; dito Wagenschotten KANTFOOR-LESSENAR voor 4 Personen.

11°. Twee wel onderhouden open KOOL-AKES met STAAND en LOOPEND WAND, te aanvaarden op 10. Julij.

Een en ander volgens veulings-boekje, te bekomen en te bevragen bij *GERRITSEN* in het *Posthoorn*, aan de oude Kraan, bij *Arnhem*.

+++ *J. MERTS*, Mr. Behanger, in de Bakkerstraat, te *Arnhem*, maakt aan het geëerd Publiek bekend, dat hij een geheel assortiment van de nieuwste BEHANGSEL-PAPIEREN en RANDEN heeft bekomen, welke hij voor de civielste prijzen kan verkoopen; als ook, door lang gedrevene affaire, een groot gedeelte PAPIEREN en RANDEN, alle tot verminderde prijzen gesteld. Verzoekt een ieders gunst en recomandatje.

+++ Er wordt verlangd, op een Dorp, op een uur afstands van *Arnhem*, tegen Mei aanstaande of vroeger, eene DIENSTMEID van de Protestantsche Godsdienst, welke goed kan hoken en het verdere huiswerk verrigten, om voer Meld-alleen te dienen. Het loon zal naar de verdiensten geëvenredigd zijn. — Die hiertoe geneigd en van goede attestatiën voorzien zijn, adresseren zich, met franco-brieven, onder Letter Z., ter Boek- en Courant-Drukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

Bij toeval, uit de Hand te Koop.

Eene sterke en nette *TILBURY*, van 3 veeren en met kap; de naaste prijs is f160. — Te bevragen bij *Messafron SCHONENBERG*, in de *Vergulde Roskade* te *Grave*.

TE KOOP.

Eene extra mooie partij *BEUKEN HEESTEREN* gemiddelde lengte 3 a 4 Ellen, en eene behoort dichte. — Adres per franco-brieven, aan den Regtmeester *VOORTHUIJZEN*, te *Wadenoijen*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Maart 1 El 7 Palm 5 Duim; gew. 6 Duim; gew. 7 Duim.

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.